

Jakob Lorber Bulletin

Internationaal

Datum: 15-04-2024, nummer 98

Vrienden van de Jezus-Openbaring door de schrijfknecht en schrijfprofeet Jakob Lorber voelen zich met alle mensen van de wereld verbonden als schepsels en kinderen van één en dezelfde Vader. Deze hemelse Vader belichaamde Zichzelf ongeveer 2.000 jaar geleden in de Jezus Christus en manifesteerde Zich als Heiland en Leraar pas op zijn dertigste jaar, gedurende drie jaar. De geestvrienden van de Goddelijk Openbaring [h]erkennen in deze eeuwige bekendmaking een nieuw en groot Woord van God en beogen te komen tot een gezamenlijke vreugdevolle uitwisseling.

ZELFBESCHOUWING – ZELFONDERZOEK

Homepage: www.zelfbeschouwing.info

E-mail: zelfbeschouwing@gmail.com

In dit bulletin:

Christoph schrijft over de Staat van Israel
 Gaat Jesaja 11 niet in vervulling? (Caspar)
 De twaalf stammen van Israel (Hans d. H.)
 De 12.000 door Wil uit Duitsland
 Agricola, de Romein (Jan Vreeman)
 Over de dood van de Heer
 Hilde over 4151 n. Adam
 Boeken en geschriften van Jakob Lorber -in goede handen- gratis te ontvangen
 De Predikingen van de Heer verder aan te bevelen !
 Jezus als een dief in de nacht (Johannes)

Reacties van
 lezers
 en contacten

Gerard

contacten - nieuws – reacties

www.zelfbeschouwing.info

E-mail: zelfbeschouwing@gmail.com

Redactioneel: Dit keer is het bulletin volledig in handen van de lezers gekomen. We moesten hier en daar wat tekst inkorten, maar dan nog zijn het zo'n 25 bladzijden geworden, dus ver over het budget, maar soms ontstaat dat gewoon. Met genoeg dus geredigeerd. G

Christoph uit Zwitserland schrijft:

Beste Gerard, hartelijk dank voor je bericht 2.24.

Ongeveer 5 jaar geleden ontmoetten we elkaar hier in T. met Gerd K., we pikten je op bij Hotel B? in B. en reisden samen naar Annabelle en haar verloofde in een dorpje bij L.

Dan nu de Hamas-aanval. Ik vermoed ook dat alles in scène is gezet, want ik kijk al jaren naar het wekelijkse overzicht van Christoph Hörstel, hoofd van de zeer kleine maar super partij "Die neue Mitte". Ik zou je willen vragen mij jouw documentatie van 7 oktober te sturen. Ik heb lang in het duister getast over de staat Israël. Maar nu ben ik ervan overtuigd dat het 1. op zand is gebouwd en 2. onwettig is in de manier waarop het tot stand is gekomen.

Over punt 1: De sleutelpassage is GJE, deel 7-51:14 "...maar ze zullen nog steeds niet in staat zijn om zichzelf een land, een koninkrijk of een heerschappij waar dan ook op aarde te kopen." Welnu, de staat is er, maar vanaf dag 1 uitgedaagd en oorlog gevoerd, en ontbinding hangt in de lucht. De Balfour Declaration van 1917 was ook een aankoop, waarover later meer. Nu verder bewijs voor punt 1: a. GEJ 8.85.26 "Maar ik ben niet gekomen om voor de Joden een ander aards en vergankelijk koninkrijk te vestigen, maar een geestelijk in liefde tot God en de naaste", ... en zal helemaal geen aards koninkrijk vestigen.

b. GEJ 7.162 4. "Waarlijk, de nakomelingen van Hagar zijn veel beter in hun soort dan de nakomelingen van Sara". c. Zo ook Jezus in GEJ 2.107 10. - d. GEJ 9.34 13. "Davids troon zal niet meer gevestigd worden onder de Joden, maar onder de heidenen". - e. GGJ 1.172.25. De blinde Tobias: "Maar mocht zoiets mogelijk worden (het doden van Jezus), dan profeteer ik een eeuwige vloek over alle Joden, dat zij nooit een thuis zullen hebben op aarde, en hun naam zal een walging worden voor de mensen." (In 173.5. bevestigen de 3 engelen de goddelijkheid van Tobias' uitspraak). - f. GEJ 7.50.3. "Maar dan (70 na Chr.) zal het ook helemaal afgelopen zijn met dit volk voor alle eeuwen der tijden." - g. GEJ 10.188.ff "En daarom heb ik ook voor hun laatste oordeel voorzien en bepaald dat zij allen uiteindelijk zullen vergaan door het vuur en het licht van Mijn bliksem. En zo zal dit vervuld worden,....

dat Ik uiteindelijk de aarde van haar vuiligheid zal laten reinigen door vuur". (In vers 19 troost Hij Zijn discipelen: **Niettemin is hun terugkeer "verborgen in de raad van Mijn liefde en wijsheid"**. Tenslotte hebben we in GEJ 10.158 een aanwijzing dat de landen ten oosten van de Jordaan tot aan de Eufraat, d.w.z. Jordanië, Syrië, Irak, delen van Saoedi-Arabië, iets na 2035 groen zullen worden, met een deels christelijke bevolking, waarschijnlijk nog in de minderheid, maar vermoedelijk zegen en vrede schenkend. Er is dus geen sprake van een Gossisraël als het beloofde land volgens Mozes van de "Nijl tot de Eufraat".

Dan nu punt 2, dat de Staat onwettig is. Dit is weinig bekend (door de extreem eenzijdige en dubieuze westerse persstructuur).

(Redactie: dan volgt een grondige uiteenzetting hoe het in het begin van de vorige eeuw ertoe gekomen is om een ongeldige joodse Staat op te richten---)

Toen de laatste Britse commandant het Mandaatgebied zoals gepland verliet op 14 mei 48, verdeelden de Zionisten het land op eigen gezag in tweeën, riepen een staat Israël uit **en begonnen met het verdrijven en onteigenen van ongeveer 800.000 Palestijnen**. Het gebied dat nu Israël is, werd bijna volledig "gezuiverd". Dit is wat Ilan Pappé, een Israëlisch historicus, schrijft in zijn boek "Die ethnische Säuberung Palästinas" (De ethnische zuivering van Palestina), Frankfurt, 2007 p. 10: "Twee maanden voor het einde van de Britse regering, op 10 maart 1948, kwam een groep hooggeplaatste zionistische politici bijeen in het Rode Huis in Tel Aviv, het hoofdkwartier van de ondergrondse militie Haganah. David Ben Gurion, de latere premier van Israël, had hen uitgenodigd. Ook politici en militaire leiders waren aanwezig. ...

Diezelfde avond werden militaire bevelen uitgevaardigd aan de eenheden ter plaatse om zich voor te bereiden op de systematische verdrijving van de Palestijnen uit grote delen van het land. De bevelen specificeerden in detail de methoden die gebruikt moesten worden voor de gedwongen verdrijving: grootschalige intimidatie, belegering en beschieting van dorpen en woonwijken, het platbranden van de huizen met alle bezittingen, verdrijving, sloop en tenslotte het delven van het puin om een terugkeer te voorkomen. Bekend is ook het bloedbad in Deir Yassin, een dorp met 750 inwoners in de heuvels bij Jeruzalem onder M. Begin op 9 april 48, dus nog tijdens het Britse Mandaat, waarbij honderden mannen, vrouwen en kinderen werden gedood. In zijn boek uit 1964 schreef Begin dat er geen staat Israël zou zijn geweest zonder de "overwinning" van Deir Yassin. Al in 1938 zei David Ben Gurion: "Ik ben voor gedwongen hervestiging, ik zie er niets immoreels in".

Het is heel opvallend dat we in het Westen, in het christelijke Westen, tot op de dag van vandaag zo'n beetje alles ten gunste van de Joden of zionisten en de staat Israël hebben doorgewuifd, ondanks alle onrust en oorlogen. Dit is in wezen gebaseerd op de zionistische ideologie sinds 1850, volgens welke de redding van de gehele wereld uitgaat van Israël, van Juda, van de eeuwig beloofde troon van David in Sion in Jeruzalem, in overeenstemming met alle 100, zelfs 1000 beloften in het Oude Testament, beginnend bij Mozes en verder via alle andere profeten, ----- en dit zou worden gerealiseerd in het begin, toen de Joden, als Gods uitverkoren volk, zouden terugkeren naar het eeuwig beloofde Heilige Land met een spoedig te verwachten ware Joodse Messias op de toenmalige eeuwige troon van David, gerealiseerd in het aardse Jeruzalem.

De zionisten rond Rothschild wisten echter dat voor christenen het heil van de wereld uitgaat van Jezus als de Messias die al aan de gehele wereld is verschenen en dus van een christelijke "eeuwige troon van David" in Jeruzalem (wie is de "rechtmatige" houder van deze eeuwige koninklijke troon in Jeruzalem?) - hoewel, volgens Jezus, dit eeuwige koninkrijk van vrede moet worden gevestigd in het hart van ieder mens en niet in een aards koninkrijk, dat de kerken helaas vandaag de dag nog steeds niet duidelijk genoeg onderscheiden, ---- en zo zijn ze vatbaar geworden voor de zionistische ideologie van een aards koninkrijk van vrede in een aards Israël door misbruik te maken van uitspraken uit het Oude Testament. (Misbruik of verkeerde interpretatie en valse leer, omdat al deze beloften sinds de incarnatie van God in Jezus niet alleen betrekking hadden op Hem als de vervuller van al deze beloften in het Nieuwe Verbond, dat niet alleen geldt voor de nakomelingen van Abraham, maar voor alle mensen en wordt gerealiseerd als een eeuwig koninkrijk van vrede voor zover Jezus' leer over het leven wordt erkend en geleefd, ongeacht een aardse plaats of uiterlijk gebouw).

Dit is de belangrijkste reden waarom christenen - je zou ze zionistische christenen en zelfs christelijke zionisten moeten noemen - zo'n beetje blind door alles heen wuiven als het over Israël gaat. Ze zijn heel talrijk in Zwitserland. Er is dus nooit een "Heilig Land" geweest sinds Jezus. Is deze valse doctrine niet de oorzaak van de ellende van de kruistochten gedurende meer dan 200 jaar en de ellende sinds de zogenaamde oprichting van de staat Israël? Deze christelijke vatbaarheid voor de zionistische ideologie werd echter pas echt ontwikkeld en uitgebreid vanaf 1850 door Rothschild met de hulp van zionistische christenen, waarbij John Nelson Darby en Cyrus Scofield een centrale rol speelden met de zogenaamde Scofield Bijbel, die

helaas op grote schaal werd verspreid, voornamelijk in de VS en West-Europa. Zie de uiterst informatieve video van kla.tv nr.27342 "Israel, Unveiling a Mystery" en de video "Was John Nelson Darby an Agent of Zionism" door Dr. John Coleman. Gerd K. gaf me de eerste video. Ik denk dat het heel geloofwaardig is.

De christelijke manier om God en onze naaste lief te hebben met geduld en barmhartigheid is waarschijnlijk de enige manier om al te veel bloedvergieten te voorkomen.

Beste wensen en Jezus' zegen op alle wegen, Christoph.

Caspar Verhulst uit Nederland schrijft:

Beste Gerard,

Gaat Jesaja 11:12 niet in vervulling? En Hij zal een banier oprichten onder de heidenen, en Hij zal de verdrevenen van Israel verzamelen, en de verstrooiden uit Juda vergaderen, van de vier eilanden des aardrijks.

Gods zegen,
Caspar.

Antwoord

Beste Caspar,

Zowel de voorgaande tekst en de navolgende, beschrijven het volgende en ik plaats ook de door jouw geciteerde tekst uit Jesaja, maar concludeer zelf:

Want het zal geschieden ten zelven dage, **dat de heidenen naar den Wortel van Isai, Die staan zal tot een banier der volken, zullen vragen**, en Zijn rust zal heerlijk zijn. Want het zal geschieden te dien dage, dat de Heere ten anderen male Zijn hand aanleggen zal **om weder te verwerven het overblijfsel Zijns volks**, hetwelk overgebleven zal zijn van Assyrie, en van Egypte, en van Pathros, en van Morenland, en van Elam, en van Sinear, **en van Hamath**, en van de eilanden der zee. (**Hamath** wordt in het Hebreeuws uitgesproken als **HAMAS**) En Hij zal een banier oprichten onder de heidenen, en Hij zal de verdrevenen van Israel verzamelen, en de verstrooiden uit Juda vergaderen, van de vier einden des aardrijks.

En de nijd van Efraim zal wegvijken, en de tegenpartijders van Juda zullen uitgeroeid worden; Efraim zal Juda niet benijden, en Juda zal Efraim niet benauwen. Maar zij zullen den Filistijnen op den schouder vliegen tegen het westen, [en] zij zullen te zamen die van het oosten beroven; [aan] Edom en Moab zullen zij hun handen slaan, en de kinderen Ammons zullen hun gehoorzaam zijn. (Jes.11:10-14)

Hans de Heij uit Nederland stuurde het volgende: (Redactioneel ingekort)

Betekenis van het woord kerk

Een hart vol liefde is de enig ware kerk. In het hart van ieder mens is de Heer de levende 'kerk'. Gods Huis is geen stenen kerk, Zijn Huis is Zijn Leven en Hijzelf is Zijn Huis; Zijn Huis is 'Ik Ben'. Het woord 'tempel' betekent de Heer Zelf als Zijn Goddelijk menselijke. Hij is de 'Kerk' in de 'hemel' met alle volgelingen en alle engelen die één zijn in de liefde van de Heer. De 'kerk' op de aardse wereld bestaat uit diegenen die in de Heer als hun God en Vader in Jezus Christus geloven.

De 'tempel' staat voor de Heer Zelf als Zijn Goddelijk menselijke. Hij is de 'Kerk' in de 'hemel' met alle volgelingen en alle engelen die één zijn in de liefde van de Heer. De 'kerk' op de aardse wereld bestaat uit diegenen die in de Heer als hun God en Vader in Jezus Christus geloven. Deze drie 'kerken' zijn één en kunnen niet gescheiden worden.

Het stoffelijk lichaam van iedere ziel is de 'kerk', het tijdelijke 'huis' van God, want het is een belichaming van het Goddelijke Leven, Gods liefde. Ook Jezus sprak over Zijn lichaam als tempel toen Hij zei dat Hij na Zijn dood 'de tempel weer in drie dagen zou opbouwen'.

In de tijd van Adam en Eva bestond er voor hen en hun kinderen geen kerk als instituut of gebouw. Zij hadden in de eerste jaren direct contact met God de Vader Zelf en daarom was hun lichaam een 'tempel' of 'kerk' van God. De 'kerk' bij de mens komt overeen met het inzicht en wijsheid uit het Woord. (Apocalyps Onthuld n. 910, 243).

Geestelijke werelden

Het is essentieel te beseffen dat mensen die hier op aarde in een fysiek lichaam leven een eigen geestelijke levenssfeer ontwikkelen. Alle mensen ontwikkelen een unieke innerlijke aard, een eigen geest tijdens hun aardse leven. Evenzo scheidt een groep mensen hun eigen karakteristieke geestelijke sfeer of een volk een eigen

cultuur met een bepaalde geestelijke identiteit. Daarom hebben mensen in bijvoorbeeld Scandinavische landen een heel andere aard dan de Zuid-Europeanen en zijn stadsmensen anders dan degenen die graag in de vrije natuur willen wonen. Zo bestaan er naast een wereldse en materiële maatschappij vele geestelijke werelden die mensen met elkaar hier op aarde scheppen en in standhouden. In dit hoofdstuk gaat het om de geestelijke sfeer die de mensheid nu ontwikkelt en al hun voorouders mede hebben ontwikkeld.

De geestelijke tussenwereld voor overleden mensen is eigenlijk dezelfde wereld, want dit is de wereld waarin ieder mens eerst komt na zijn overgang van deze fysieke wereld naar de eeuwige geestelijke wereld aan gene zijde. De geestelijke wereld die iemand hier tijdens zijn aardse leven in zichzelf ontwikkelde, is in die eeuwige tussenwereld gelijk daaraan, maar zal veranderen als hij zijn inzichten wijzigt door gebeurtenissen in die geestelijke wereld. Het is echter net zo goed mogelijk dat iemand eeuwen lang dezelfde blijft, omdat hij koppig vasthoudt aan zijn overtuigingen en geloof.

(Redactioneel: In een van de voorgaande nummers van het bulletin bespraken we de 12.000 verzegelden. Hans de H. ging daar nog dieper op in en haalden Swedenborg aan. Emanuel Swedenborg beschreef elke stam met haar geestelijke betekenis. We hebben iedere stam ter onderscheiding gemakshalve bold en onderstreept gemaakt. De besproken 12 stammen werden bij Swed. niet naar hun volgorde gerangschikt. De stam Dan wordt hier ook niet genoemd, daarvoor in de plaats wel Menasse)

Overzicht hoofdstuk 7 mbt de 12000 gezegelden

Ruben: de wijsheid vanuit de hemelse liefde bij hen die daar zullen zijn. De naam 'Jehudah' betekent de Heer ten aanzien van het Goddelijk Goede. De hemelse betekenis van het woord 'Jehudah' is zuiver belangeloze en barmhartige liefde zoals Jezus de mens op aarde heeft voorgeleefd. De geestelijke betekenis van 'Jehudah' is Gods Koninkrijk, of Zijn Hemelse Rijk en de natuurlijke betekenis van '**Jehudah**' is de leer van de hemelse 'kerk' uit het Woord.

Swedenborg toont aan de hand van Gods Woord aan dat met de naam "Jehudah" niet een van de twaalf oorspronkelijke Israëlitische stammen wordt bedoeld, maar alle mensen op heel de wereld die een 'kerk', een gemeente vormen die liefde tot de Heer hebben ontwikkeld en een belangeloos dienend leven leiden. Al deze mensen zullen samen met de Heer de Nieuwe 'Hemel' en de Nieuwe 'Kerk' zijn, want het getal '12.000' betekent dat al deze mensen God de Vader in Jezus Christus boven alles lief hebben en Hem daadwerkelijk navolgen, want door de Heer is in hen hemelse liefde ontwikkeld. (n. 5, 81, 350).

Het getal '12.000' staat steeds voor alle mensen op heel de wereld die zo zijn, zij beschikken over wijsheid op een van deze drie niveaus omdat dit de betekenis van de naam 'Ruben' is. (n. 351).

De '**stam van Gad**' komt geestelijk gezien overeen met het goede van het leven die de goede werken zijn en in de hemelse betekenis komt de 'stam van Gad' overeen met Almacht. Alle mensen op heel de wereld (de '12.000') die uit onvoorwaardelijke liefde voor hun medemensen handelen zijn deel van de 'stam van Gad' en ontvangen daartoe Gods kracht, wijsheid en inzicht. Op deze manier handelt de Heer via mensen, want de mens zelf kan niets. Het is altijd de Heer Die in al Zijn

schepselen werkt en dit is een erg belangrijk punt, want iedereen gelooft en denkt dat hij zelf alles doet en kan, maar niets is minder waar. (n. 352).

Vanuit **de stam van Naftali**, twaalfduizend gezegelden, betekent de doorvatting van het nut en wat het nut is, bij hen die in de Nieuwe Hemel en in de Nieuwe 'Kerk' van de Heer zullen zijn. Vanuit **de stam van Menasse** twaalfduizend gezegelden, betekent de wil om van dienst te zijn en de daad, ook bij hen die vanuit de Nieuwe Hemel en vanuit de Nieuwe 'Kerk' van de Heer zullen zijn. Mensen van de **'stam van Ascher'** houden ervan hun medemensen naar hun vermogen van dienst te kunnen zijn. Zij voelen liefde voor hun medemensen en het is hun vreugde uit vrije wil iets voor de ander te kunnen doen. Net als de Heer willen zij andere mensen gelukkig maken, dienstbaar zijn en dat is een uiting van wederzijdse liefde: het geven en ontvangen. (n. 353).

Mensen van de **'stam van Naftali'** doen uit hun eigen vrije wil het goede en ware, want zij begrijpen wat goede werken zijn en kennen het grote belang ervan. Zij voelen in zichzelf wat het goede is en zien in zichzelf wat het ware is, omdat ook zij liefde voor het nut van goede werken koesteren. Daar hebben deze mensen wel met zichzelf voor moeten strijden, want zij hebben hun eigenbelang en hun eigenliefde ervoor opzij leren zetten.

Door hun verzoeken te weerstaan, ontvingen zij dit inzicht en de kracht ervoor. Hoezeer ook Jezus heeft moeten strijden, beschrijven de hoofdstukken 299 en 300 in het boek: "De jeugd van Jezus" uit de Nieuwe Openbaring door Jakob Lorber. Hij moest tijdens Zijn aardse leven dertig jaar lang zeer zware verzoeken weerstaan voordat Hij Zijn Menselijke aard en Zijn ziel had vergoddelijkt en één kon worden met God de Vader in Hem. (n. 354).

Liefde tot de Heer is een wederzijdse liefde, want Hij heeft alle mensen met heel Zijn Hart zeer lief. Zijn liefdevolle Woord geeft iedereen inzicht opdat zij kunnen begrijpen wat de bedoeling van het aardse leven is en vervolgens heeft iedereen de keus om uit vrije wil naar dat inzicht en begrip te handelen. Deze drie zijn één, net zoals liefde, wijsheid en wil één zijn. De wil zonder voorwaarden van dienst te willen zijn, is een daad van liefde die inzicht in de situatie vraagt en daarnaast is het nodig dat de ander goed wordt begrepen.

Swedenborg toont aan dat de '12.000 gezegelden van de stam van Menasse' zo denken en doen. Alle mensen op heel de wereld die uit vrije wil een ander volkomen belangeloos van dienst willen zijn, maken de Nieuwe 'hemel' en de Nieuwe 'kerk'. (n. 355). **In nummer 362 legt Swedenborg uit waarom de 'stam' van Dan vervangen is voor die van Menasse.**

Vers 7.7

Vanuit **de stam van Simeon** twaalfduizend gezegelden, betekent de geestelijke liefde, namelijk de liefde jegens de naaste of de naastenliefde, bij hen die vanuit de Nieuwe Hemel en vanuit de Nieuwe 'Kerk' van de Heer zullen zijn. Vanuit **de stam van Levi** twaalfduizend gezegelden, betekent de aandoening van het ware vanuit het goede, waar vanuit het inzicht is bij hen die vanuit de Nieuwe Hemel en vanuit de Nieuwe 'Kerk' van de Heer zullen zijn.

Vanuit de **stam van Issachar** twaalfduizend gezegelden, betekent het goede van het leven bij hen die vanuit de Nieuwe Hemel en vanuit de Nieuwe 'Kerk' van de Heer zullen zijn. De voorgaande twee verzen duiden op degenen die in het 'hemelse Rijk' van de Heer zullen zijn, dit is de binnenste of derde 'hemel', een innerlijke toestand van leven in de mens zelf. Ieder mens kan als gezuiverd geestelijk wezen volkomen één zijn met Gods onbaatzuchtige en onvoorwaardelijke liefde en daardoor een gelukkig leven leiden. In principe hier ook op aarde, maar dat hebben nog zeer weinig mensen meegemaakt, misschien alleen nog maar Jezus Zelf. Maar in de 'hemelse wereld', Gods Rijk dat buiten ruimte en tijd bestaat, zijn er velen. (GJE 6, 28).

Dit vers handelt over de geestelijke liefde van de tweede 'hemel', de liefde voor de ander. De **'stam van Simeon'** betekent alle mensen die op heel de wereld daadwerkelijk alles verzachtende liefde voor hun medemensen voelen. Zij helpen, steunen, sterken op de een of andere manier andere mensen zonder daar iets voor terug te verlangen of te verwachten. Zo'n onvoorwaardelijke liefde kan iedereen ontwikkelen door God boven alles lief te hebben en zijn medemensen als zichzelf. Hoe iemand met behulp van de tien universele levensregels ('tien geboden') deze belangeloze naastenliefde kan ontwikkelen, beschrijven de hoofdstukken 28 tot 38 in deel zeven van het Grote Johannes Evangelie uit de Nieuwe Openbaring door Jakob Lorber.

Het daadwerkelijke leven volgens de 'tien geboden', bestaat enkel uit liefde voor de naaste. In feite zijn dit dan ook geen geboden, maar de meest wijze morele levensregels. Bijvoorbeeld het: 'Je zult niet doden', betekent dood de geest van liefde in jezelf niet met zelfzuchtige gedachten. Verstik jouw liefde niet met gedachten van machtig willen zijn, iemand haten, nijdig zijn, woedend of jaloers zijn, of een hebzuchtig en buitensporig luxueus leven willen leiden. Iedereen weet en voelt net zo aan dat het 'Je zult niet stelen' een liefdeloze daad is, want de ervaring van het bestolen zijn geeft veel geestelijke pijn. De negende leefregel gaat over 'niet-begeren' en vult de andere leefregels aan.

Het beste is niets te willen hebben van andermans bezittingen: noch zijn huis, noch zijn voertuigen, noch zijn werktuigen en apparaten, noch zijn grond, noch de gewassen die daarop groeien. Geestelijk gezien betekent dit dat niemand de ander moet benijden, dat mensen elkaar respecteren, vriendelijk en voorkomend zijn. Iedereen in zijn waarde laten en hebzucht en begeerten beheersen. Geen aanzien en rijkdom zoeken en simpel en eenvoudig leven. Door gehoorzaam volgens deze tien universele levensregels te leven, wordt de naastenliefde sterker en groeit het leven volgens Gods orde, de vierde oergeest. (n. 356).

Alle mensen op heel de wereld die liefde voelen voor de waarheid van het goede doen, ontvangen inzicht in Gods Woord. Zij zijn de '12.000 gezegelden' van de **'stam van Levi'**. (n. 357).

Wanneer mensen uit ware liefde voor hun medemensen het goede doen, omdat zij beseffen dat dit Gods bedoeling van het leven hier op aarde is, zijn zij in het goede van het leven. Alle mensen op heel de wereld die zo zijn, vormen met elkaar de 'stam van Isaschar'. (n. 358).

Vers 7.8

Vanuit de **stam van Zebulon** twaalfduizend gezegelden, betekent de echtelijke liefde van het goede en het ware, ook bij hen die vanuit de Nieuwe Hemel en vanuit de Nieuwe 'Kerk' van de Heer zullen zijn.

Vanuit de **stam van Jozef** twaalfduizend gezegelden, betekent de leer van het goede en het ware bij hen die vanuit de Nieuwe Hemel en vanuit de Nieuwe 'Kerk' van de Heer zullen zijn. Vanuit de **stam van Benjamin** twaalfduizend gezegelden, betekent het leven van het ware vanuit het goede volgens de leer bij hen die in de Nieuwe Hemel en in de Nieuwe 'Kerk' van de Heer zullen zijn. De '**stam van Zebulon**' betekent de hemelse verbinding van het goede en het ware, de 'stam van Jozef' betekent de leer van het goede en ware, dit is het geestelijke niveau in de mens. De '**stam van Benjamin**' komt geestelijk gezien overeen met alle mensen die daadwerkelijk naar dit inzicht handelen. (n. 361).

Al deze groepen vormen geestelijke sferen die met elkaar de innerlijke 'kerk' zijn. Door de eeuwen heen zijn er altijd mensen geweest die van 'boven' en van 'beneden' komen waarbij het aantal mensen van 'boven' relatief klein is. Degenen die van 'boven' komen zijn vaak geesten van sterren en planeten, terwijl mensen van 'beneden' na een vele, vele eeuwen durend louteringsproces uit het binnenste van deze aarde komen. (GJE4, 34:8-9).

Het verschil tussen deze twee groepen is groot, want de mensen van 'boven' geloven al snel in God de Vader en Zijn liefde, maar mensen van 'beneden' hebben daar veel meer moeite mee. Zij zijn niet gemakkelijk te overtuigen en kiezen eerder voor hun eigenliefde en het willen genieten van het aardse bestaan, zeker als zij over veel geld kunnen beschikken en werelds gezien een goed leven hebben. Die mensen hebben geen band met God de Vader nodig, denken zij.

Verder zijn er veel mensen die geloven dat er wel 'iets' tussen hemel en aarde zou zijn, maar in deze tijd er zijn steeds meer mensen die niet in God willen of kunnen geloven. Zij kunnen niet begrijpen waarom een 'God van liefde', als die al bestaat, al die ziekten, al die vreselijke ellende van onder andere oorlogen en uitbuiting, al dat lijden op aarde toestaat. Alle mensen op heel de wereld die op de een of andere manier in God geloven, vormen in de hierna volgende verzen van dit hoofdstuk de 'grote schare', want God de Vader kijkt alleen naar het hart van de mens. Zij vormen de uiterlijke 'kerk' of gemeenschap. Het is de Heer die hen kent en weet hoedanig hun aard en geloof is, hoe zij zich ontwikkeld hebben. Hij zal hen opvoeden in Zijn leer van ware liefde en dan naar Zich toe trekken. Dit betekent dat Hij al die mensen heeft 'geteld'. (n. 363 en 364).

Geestelijk gezien betekent mensen uit 'natie en stammen en volken en tongen' al degenen die in Gods leer, het geloof van het goede van de liefde en het ware van de wijsheid zijn. (n. 365). 'Staan voor God' betekent de dingen die je gelooft en geleerd worden, daadwerkelijk doen. Dat wat Gods Woord leert, laat 'horen', uit liefde voor de Heer doen. Dat is handelen naar Zijn twee wetten van de liefde waarin Zijn tien 'geboden' (Gods morele levensadviezen) zijn samengevat. (n. 366). De 'lange witte klederen' duiden op de 'bekleding' van de mens die met het ware van Gods Woord is verbonden. De 'palmen' die zij in hun handen dragen, staan voor hun belijdenis van het Goddelijk ware in de zin van de letter van Gods Woord. (n. 367).

Hans de Heij

Will uit Duitsland schreef:

Het getal 144.000 bevat geestelijk de negen geboden, die Jezus in de GJE nader uitlegt aan een scherpzinnig joodse vrouw die nog steeds volgens de negen geboden leefde. Het eerste gebod hoort bij provocatie, de volgende vier geven een recept en de laatste vier horen bij reflexief denken.

De nullen horen bij de vier soorten denken, het provocatieve denken van de Sadduceeën, het receptieve denken van de Farizeeën, het reflexieve denken van de Essaeërs en het ordelijke denken, dat alleen de joodse rechters beheersten toen de joden nog geen koning hadden.

Het getal 12000 kan gevonden worden in het plan van Gods koninkrijk dat Jezus openbaarde in de Bergrede. De Bergrede begint met 12 uitspraken die overeenkomen met de zonen van Jakob en de discipelen van Jezus; uitspraken 13-15 tonen de Sadduceeën, de Farizeeën en ook de Essaeërs.

In de goede oude tijd preekten de Sadduceeën in de kerken van de ceremoniële genootschappen, de Farizeeën hadden een tempel in Rome en de Essaeërs hadden hun vrijmetselaarstempels. Tegenwoordig leren de Lorberiërs ook weer goed nadenken via het NO.

Jan Vreemann uit Nederland schrijft:

Een standbeeld van Agricola dat in 1894 ter zijn ere werd opgericht in de Romeinse Baden in de Engelse stad Bath. Geboren in een aanzienlijke Romeinse familie uit het zuiden van Gallië begon Agricola zijn militaire carrière in Britannia, waar hij diende onder gouverneur Gaius Suetonius Paulinus.

Standbeeld Gnaeus Julius Agricola, op het terras van de Romeinse baden. Geboren in de oude en roemrijke nederzetting Fréjus op op 13 juni 40 - overleden 23 aug. 93

Agricola, betekenis ‘boer’, zoon van Julius Graecinus, zijn moeder Julius Procilla. Uit Tacitus boekje ‘Het leven van Agricola’: Blz.24: Agricola eerste uitzending militaire dienst in Brittannië, Blz.26: In Asia kreeg Agricola een dochter, steun en troost tegelijk, want eerder had hij in 44 zijn zoon na de geboorte verloren. ... in Ligurië plunderde, zoals een vijand .... werd Agricola’s moeder op haar landgoed gedood. Blz. 27. 28: .... Zo was Agricola benoemd als opvolger.... Het bestuur van Brittannië was toen in handen van Tertius Bolanus, ... Agricola beheerste zijn eigen daadkracht..... Nu kregen Agricola’s kwaliteiten alle ruimte om te excelleren.....

Jaartallen Wikipedia:

54-68 Troonbestijging door Keizer Nero (de wreedste, de slechtste en Keizer van grote brand van Rome in 64). Vespasianus kreeg van Nero de opdracht om de Joodse opstand neer te slaan en werd tot Keizer van het Romeinse Rijk uitgeroepen 69-79. Na de dood van Nero kwam er in 69 een ommekeer in het Romeinse Rijk 79-81 Keizer Titus Flavius Vespasianus. Zijn jongste zoon Titus Flavius.

Domitianus volgt hem op 81-96 Keizer Titus Flavius Domitianus: genoemd een wrede en paranoïde tiran, maar later ook genoemd meedogenloos, maar een efficiënte autocraat. **Zijn generaal was Agricola**, die een poging deed om Caledonië (Schotland) te veroveren. Publius Cornelius Tacitus: grootste historicus, en consul van het Romeinse rijk. Zijn sympathie ging duidelijk uit naar een republikeinse staatsvorm, dan naar de willekeur van sommige keizers.

56 - geboren in zuid Gallië, overleden in 120

77 - Gehuwd met dochter van Agricola

79 - politiek ambt, lid van de senaat, lid van het priester-college

89-93 functie buiten Rome, commandant legioen in verre provincies

96 - consul (prestigieus ambt)

98 - zijn boek ‘De Germanen’ wordt uitgegeven

98-117 Tacitus werd alsmaar beroemder: gouverneur in Asia, senator, consul, en schrijver

Mijn Opmerking (Jan Vreeman)

De Agricola van Tacitus is geboren in 40. Dat is ná Jezus optreden (30-33 ?). Als de tekst in GJE V11/168:2 echter goed wordt gelezen, dan blijkt dat deze Agricola de vader is van zijn zoon Agricola, waar dan Tacitus over verhaald.

Tekst GJE: 'Pas over een jaar zal je door de Keizer een missie worden opgedragen, bij welke gelegenheid je oudste zoon, die je naam draagt, je zal begeleiden en DAAR voor langere tijd een hoog ambt zal gaan bekleden. Het is de zoon van Agricola uit het GJE waar Tacitus over schrijft in zijn boekje en verhandeling "Het leven van Agricola'.

Tekst GJE: ..... 'je oudste zoon, die je naam draagt'.... Geschiedkundig heet de vader Julius, als ook zijn zoon Julius heet. Allicht worden beide tevens 'Agricola' genoemd, als in het GJE, als ook Tacitus zijn schoonvader zo noemt en niet zijn familie naam 'Julius'. De jaartallen kloppen dan ook. Tacitus Agricola is in 40 geboren. Een andere zoon is in 44 geboren, en tot zijn verdriet overleden.

Een dochter is in Asia geboren vóór 44. De Agricola uit GJE is in deze jaren in Asia / Kanaän. Dit komt overeen met de jaren van het 3-jarig (30 - 33?) optreden van Jezus.

'Tacitus refereert Jezus in 'Roman historian' zijn executie door Pontius Pilatus en schrijft in 116 zijn laatste werk 'Annals', boek 15 Hfst 44 over de eerste Christenen in Rome. In 64 beschuldigde Nero de Christenen van 'De grote 6-daagse brand in Rome'. Deze passage is een van de oudste berichtgevingen over Christenen door een 'niet-Christen', en de vervolging van Christenen in Rome. Tacitus noemt Pilatus 'procurator', anderen bronnen noemen hem 'prefect'. Tacitus echter onthult niet zijn bron. Hij is niet de enige 'niet-Christen' die in tijd die over Jezus schrijft.

Andere 'niet-Christen' schrijvers refereren ook naar Jezus: Flavius Josephus, Pliny the Younger en Suetonius. De laatste benoemd schijnbaar ook de vervolging van Christenen onder Nero.' Zie website 'Tacitus on Jesus'

Februari 2024, Jan Vreman, Zutphen

Leesfragment: Tacitus, 'Het leven van Agricola', 12 augustus 2016 16 augustus verschijnt Tacitus' Het leven van Agricola. De Romeinen in Brittannië in vernieuwde vertaling van Vincent Hunink. Agricola was actief in Brittannië, waar hij Romes macht wist te consolideren en sterk uit te breiden. Zijn expedities voerden hem tot in onbekende contreien als Ierland en Schotland.

Gnaeus Julius Agricola (40-93), succesvol Romeins generaal en gouverneur, jarenlang vertrouweling van de Romeinse keizers Vespasianus en Domitianus. En schoonvader van de grote geschiedschrijver Cornelius Tacitus.

In een van zijn vroegste teksten beschrijft Tacitus (ca. 57-120) het leven en werk van zijn schoonvader Agricola, gepubliceerd in 98. Vol trots over diens prestaties. En vooral: vol bitterheid over wat zijn schoonvader is aangedaan. Want Domitianus misgunde Agricola ten slotte de eer van zijn werk en haalde hem terug naar Rome, waar hij geen rol van betekenis meer speelde. Een onrecht dat Tacitus deels wil goedmaken met zijn indringende biografie. Geschreven voor de eeuwigheid, maar tegelijk zijn meest persoonlijke boek. Het toont de diepste drijfveren van zijn schrijverschap.

Uit: Jakob Lorber Nieuwsbrief april 2001. Naar een artikel in dagblad 'Trouw', 5-2-2000: 'Trouw'. Het is inmiddels bijna 2000 jaar geleden dat de Romeinse historicus Tacitus zijn 'Germania' schreef. De tekst van deze mini-studie over onze verre voorouders heeft de eeuwen met succes getrotseerd. Onder de titel 'De Germanen' schreef Vincent Hunnik nu een eigentijdse vertaling.

In 'Het leven van Agricola' verteld Tacitus veel over Engeland, Schotland en Wales in de Romeinse tijd. Het accent ligt echter niet op het leven van de inheemse Keltische bevolking, maar op het optreden van Tacitus schoonvader, Agricola. Deze was tussen 78 en 84 na Christus Romeinsgouverneur in deze streken en bijna al die jaren militair actief. Met zijn legionairs, bontgenotenlegers en vloot drong deze veldheer door tot het noordelijkste puntje van Schotland. Daar vocht hij tegen de Caledoniërs die onder leiding stonden van Calgalus.

Als lezers van het 'Grote Johannes Evangelie' maken wij in het zevende deel van dat werk uitgebreid kennis met een Romeinse Patriciër die de door Tacitus genoemde naam Agricola draagt. Deze Romein heeft tijdens zijn verblijf in het door Rome bezette deel van Azië Jezus leren kennen en is een fervent aanhanger geworden van Diens leer. Voor zijn terugkeer naar Rome vindt het volgende gesprek plaats tussen Jezus en Agricola dat voor de Lorber-lezer een brug slaat naar het bericht van Tacitus:

(GJE.V11/105:1,2) 'Toen kwam de Romein Agricola naar Mij toe en zei: Heer en Meester, omdat iedereen hier nu weggaat, beginnen ook wij Romeinen er taan te denken en wanneer wij de terugreis zullen aanvaarden. Omdat ik echter vooral in Uw tegenwoordigheid niets zonder Uw raad wil ondernemen en uitvoeren, vraag ik ook in dit opzicht om Uw goddelijke wijze raad'. Ik zei: 'Voor jou, vriend, dringt de tijd nog niet, omdat je van de keizer immers de instructie hebt, dat je zo nodig meer dan een halfjaar uit Rome weg kunt blijven! Er is nu hier in het joodse land, en ook in hele aan jullie Romeinen toebehorende Azië niets gaande wat van enig bijzonder belang is voor de regering, en omdat jij dus je terugreis kunt aanvaarden wanneer je maar wilt, denk Ik dat je wanneer je dat pas overmorgen doet, niets zult verliezen door nog langer bij Mij te blijven. Pas over een jaar zal je door de keizer een missie naar Brittannië worden opgedragen, bij welke gelegenheid je oudste zoon, die jou naam draagt, je zal begeleiden en daar voor langere tijd een hoog ambt zal gaan bekleden. Ook al zou je nu een hele maand later naar Rome terugkeren, maakt dat niets uit, want je zult nog altijd vroeg genoeg thuiskomen'.

Agricola: zie ook GJE - V111 / 53:3-4, 157: 21-23, 158:9 (afscheid en vertrek) en GJE X / 201: 10

Over de dood van de Heer

(ingezonden door Jan Vreeman)

[1] Maar wat is er nu gebeurd, terwijl het lichaam in het graf lag, en wat was de eigenlijke, dwingende reden voor Mijn sterven? - Hierover zal nu een korte, maar duidelijke verklaring volgen. Luister dus:

[2] Er is al eerder en vaker uiteengezet, dat Adam als eerste mens van deze aarde - dat wil zeggen als mens met volledige vrijheid van geest - geschapen was met het doel een vorm te creëren, van waaruit de materie weer naar het vrije geestelijke leven teruggeleid kon worden. En daar was bovenal het overwinnen van de materie zelf voor nodig, dat wil zeggen: er moest door een vrij wilsbesluit een toestand gecreëerd worden, die aan de ene kant het overwinnen van alle lagere eigenschappen liet zien, zoals aardse lusten, begeerten en neigingen, om aan de andere kant een vrij opstijgen naar het zuiverste geestelijke leven mogelijk te maken.

[3] Er is al vaak genoeg gezegd dat de menselijke ziel uit zeer kleine beginstadia bestaat, die zich tot steeds hogere niveaus van bewustzijn ontwikkelen en tenslotte in de mens weer die vorm bereiken, die als aardse vorm zich niet meer verder kan ontwikkelen, maar wel wat het zielenleven betreft. Er komen dus in de mens twee beginselen samen: het einde van het materiële leven als hoogst ontwikkeld zelfbewustzijn, en het begin van een zielenleven dat in de hoogste verworven voleinding van de vorm onveranderlijk is. Daarom kan de mens op dit scherp van de snede van het aardse leven zich niet afsluiten voor het bewustzijn dat hij leeft -want daar is hij zelf het bewijs van -terwijl hij er toch geen vermoeden van heeft dat hij is aangekomen op de drempel van een geestelijk leven, dat nu in de onveranderlijk blijvende menselijke vorm zijn begin heeft. Met andere woorden: nadat hij vele veranderingen van lichaamsvorm heeft doorgemaakt, die het bereiken van de menselijke gestalte tot doel hadden, ondergaat die gestalte nu in haar algemene vorm geen verandering meer, maar wel begint er nu een verandering van de ziel, die tot doel heeft de geest Gods Zelf steeds dichterbij te naderen en daarmee in gemeenschap te treden.

[4] Wie nu denken kan, die denke ! Wat kan er gebeuren, als deze overgang niet tot stand gebracht wordt? Want hier staan materie en geest scherp tegenover elkaar, die zich wel over en weer steeds meer kunnen verfijnen, maar elkaar nooit - aangezien het polariteiten zijn -helemaal kunnen raken. Er moet hier in ieder geval een weg getoond, een brug geslagen worden, via welke het mogelijk is van de materie tot de geest te komen -en die weg moet een voorbeeld zijn dat iedereen in staat is te volgen. Als die weg niet gevonden zou worden, dat wil dus zeggen: als niet een mens die zou betreden, dan zou het onmogelijk worden de materie te verlaten

om in een vrij, geestelijk leven te komen.

[5] Het moet dus het streven van de Godheid Zelf zijn om Haar schepselen, die Zij uit liefde en tot hun redding dwong de weg van de materie te gaan nadat die de grens hebben bereikt, van waar af de geestelijke weg mogelijk is ook naar Zich toe te trekken en zo in de verhouding van Vader tot kind te brengen. Adam moest die brug in zichzelf bouwen en had het eigenlijk heel gemakkelijk, aangezien de verlokkingen van de materie heel gering waren in vergelijking tot nu. Er was bij hem enkel zelfoverwinning nodig, gehoorzaamheid, dan was de brug geslagen en kon in hem het geestelijke leven bloeiend ontwaken, omdat gehoorzaamheid tegenover God bij een mens die voor het overige vrij van iedere zonde is, het enige beproevingsmiddel is. Pas uit ongehoorzaamheid volgen alle andere overtredingen vanzelf, zoals iedereen bij kinderen gemakkelijk kan waarnemen. Nu viel Adam, en daarmee had er een terugtreden in de materie plaatsgevonden, dat wil zeggen in die polariteit, die zich even ver van God kan verwijderen als ze naar God Zelf tot steeds hogere zaligheden kan opstijgen.

[6] Met deze val was de zonde de wereld binnengekomen, omdat God nooit een werk scheidt om het eventueel weer te vernietigen, maar de eenmaal geschapen weg verder volgt, zogezegd probeert te corrigeren, omdat de goddelijke wijsheid van tevoren rekening houdt met de gevolgen van een mislukking. Maar als het erom gaat vrije schepselen te scheppen, geen geestelijke machines, dan is de weg van zelfontwikkeling in de mens werkelijk de enige weg hiertoe. Met het ontstaan van het menselijke geslacht als volkeren was de opeenvolging ontstaan van alle zonden, bestaande uit een lange reeks in een steeds diepere val, omdat het begin ervan -de ongehoorzaamheid -nu eenmaal bestond. Dat wil zeggen: als Adam niet ongehoorzaam was geweest, zou ook geen van zijn nakomelingen ongehoorzaam hebben kunnen zijn, omdat hij in zichzelf dan een kiem vernietigd zou hebben, die dan niet meer overgeërfd kon worden. Op deze manier echter bevruchtte hij die kiem, en in zijn nakomelingen groeide die uit tot de boom, die het licht van de zon nauwelijks meer door zijn dichte bladerdak laat schijnen.

[7] Dikwijls werd er nu door bijzonder sterke zielen geprobeerd door dit bladerdak heen te breken om de zon erdoor te laten schijnen, en al naargelang dit ook bij enkele op zichzelf staande gedeelten ervan lukte, bezit de mensheid oeroude religies. Maar het lukte deze sterke zielen niet om de kern van de boom zodanig te raken, zijn kroon zo te breken, dat die machtige boom moest sterven. En dat lukte hun niet omdat zijzelf in hun aardse leven niet zonder schuld waren, maar eerst van de wereld hadden geproefd, voordat zij dorst naar waarheid, naar kennis van God voelden. De wereld smaakte hun flauw -en nu pas zochten ze iets beters.

[8] De oude Indische religies zijn de oudste die jullie kennen; want de oude Egyptische religie in haar echte leer was de oudste, en de kennis daarvan is verloren gegaan. Al die leraren waren zulke sterke zielen, die voor zichzelf door het bladerdak heen braken, de weg toonden, ook het ware en echte hebben beschreven en uitgesproken, maar die toch niet anders konden schrijven dan voor hun tijd, waardoor er nu veel vervallen is geraakt, wat in zijn samenhang van de dingen gemakkelijk te

begrijpen is. Daarover nu het volgende:

[9] God was, voordat de inkleding in het vlees als Jezus plaatsvond, onpersoonlijk. * (* Voor Zijn menswording in Jezus woonde God in een ontoegankelijk licht en was voor geen enkel geschapen wezen zichtbaar. Zelfs de meest reine engelgeesten konden de Godheid nooit anders zien dan als een zon (*Die geistige Sonne*, dee12/13:7). In Zichzelf en op Zichzelf is God echter van eeuwigheid af aan een mens (*Het grote Johannes evangelie*, deel 6/88:3) naar wiens evenbeeld de mens door Hem geschapen werd. (Genesis 1 :27. *De Huishouding van God*, deel 2/139:20 en 138:26. *Aarde en maan* 54:9. *Het grote Johannes evangelie*, deel 1/1:13-16; 2/144:4; 4/88:7; 5/70:3; 6/135:1 en 230:6; 7/121:3 en 219:11; 8/24:6; 9/58:7))

Daarom kon ook niemand Hem aanschouwen, maar alleen Zijn Wezen voelen, dat zich natuurlijk alleen maar als Licht merkbaar kon maken, omdat God in Zichzelf puur licht is, dat zijn stralen uitzendt. Maar waar licht is, is het overal; het doorstroomt alles en wekt alles tot leven. De onpersoonlijkheid van God veronderstelt echter niet één punt van uitstraling, zoals vanuit een zon, maar een zee van licht, waarin geen concentratie is. Diegenen die geestelijk tot het goddelijke Wezen doordrongen, konden het goddelijke Wezen dus ook niet anders gewaarworden dan als een leven in het licht, het zweven en rusten in het licht, het wensloze één worden met het licht. Toen nu de mens Jezus de personificatie van God werd, was het ervaren van de Godheid voor degene die Haar naderde, heel anders -eenvoudig het naderen van de ene mens tot de andere. Derhalve hebben de oude zieners gelijk; maar de nieuwere, die na Mij leefden, hebben eveneens gelijk.

[10] Na de val van Lucifer, toen de materiële wereld zich manifesteerde, was weliswaar de geestelijke zon geschapen als zetel van de Godheid; maar ondanks alles was die niet als een op zichzelf staande concentratie op te vatten. Het licht was in de geestelijke wereld overal, en die geestelijke zon is voor de lichamelijke mens, zolang zijn ziel aan dat lichaam gebonden was, vóór Mijn aardse leven niet zichtbaar geworden. Het zichtbaar worden daarvan was een bekroning van het geloof van de geestelijke wezens; want pas voor hen was die zon zichtbaar -maar nu ook voor de mens die in Mij gelooft, zodra zijn geestelijke oog geopend is, omdat de mens Jezus op ieder moment Zijn hele rijk kan onthullen aan allen die in Hem geloven.

[11] Nu is nog de vraag: waarom vindt men in de oude religies dezelfde grondtrekken ?

[12] Voor iemand die deze onthullingen heeft begrepen, zou het alleen maar verwonderlijk zijn als het niet zo was; want als deze oude religies voorlopers zijn van de leer van de Mensenzoon en Godszoon, dan moeten ze ook de grondtrekken daarvan bevatten; ze kunnen geen dingen bevatten die ervan verschillen. Dat het leven van de afzonderlijke leraren, die opstonden, ook overeenkomsten vertoont met dat van Mij, berust op dezelfde grondslag.

[13] Als de Oudegyptische religie geheel en al bekend zou zijn in haar oudste grondtrekken, die door de latere godencultus slechts vervaagd in de huidige tijd zijn gekomen, dan zou men zeggen: de christelijke religie is aan de oude Egyptische

religie ontleend -zo sterk lijken deze op elkaar, met name wanneer men de wezenlijke trekken van Osiris, Isis en Horus nauwkeurig in hun aanvankelijke oerbetekenis zou kennen.

[14] In hoeverre is het Mij echter gelukt om de boom van zonden te breken en niet alleen door het bladerdak heen te breken?

[15] In de eerste plaats moet iedereen zich eens goed afvragen wat het wil zeggen te 'zondigen'!

[16] Menigeen zal zijn antwoord snel klaar hebben en zeggen: zonde is alles wat in strijd is met Gods wil! - Dat is wel waar. Maar wat is Gods wil eigenlijk, en hoe herkent de mens die, als hij niet eens in God gelooft en nog veel minder Zijn wil erkent?

[17] Dan moet er vanuit het menselijke leven geoordeeld worden. Zondigen tegenover God kan niemand, als hij Hem niet heeft leren kennen. Evenmin als iemand zich zal ergeren aan een blinde die beweert dat er geen licht is, alleen omdat hij het niet ziet, zal God druk uitoefenen op degene die Hem uit onverstand niet kent. Maar een blinde kan wel zijn buurman of iemand anders -die hij weliswaar ook niet ziet, maar wel hoort en voelt, en wiens direct voelbare weldaden hij kan ontvangen - beledigen, wanneer hij zich op de een of andere manier tegen hem verzet. Hij kan tegen diens liefde zondigen; want ondanks zijn blindheid kan hij zich niet afsluiten voor het feit dat diegene bestaat.

[18] Zo is het ook met een geestelijk blinde, die zeer zeker tegen het gebod van de naastenliefde kan zondigen, ook als hij God niet kent. De naastenliefde is de weg naar de liefde tot God -dat is al vaak uitgelegd.

[19] Omdat de mens Jezus dit gebod tot in het kleinste toe vervulde, en wel vanaf zijn jeugd, groeide in hem ook de liefde voor God, zodat Hij daar tenslotte in kon opgaan. De zonde had geen macht over hem; want hij streefde ernaar van de aanvankelijk zichtbare weg van de naastenliefde, die zich kenbaar maakt door uiterlijke werken, tot de innerlijke, onzichtbare weg in de liefde voor God te komen.

[20] God had Adam een gebod gegeven: onvoorwaardelijke gehoorzaamheid. Hij minachtte het en viel. De mens Jezus gaf uit liefde voor God zichzelf dit gebod om niets zonder de wil van de Vader te doen, en daardoor werd hij het lichtende voorbeeld ter navolging. Hij verwierf dus in zichzelf het niveau dat Adam niet had verworven, en op die manier verzoende hij in zichzelf de Godheid, die in Haar heiligheid gekwetst was doordat het gebod niet in acht was genomen.

[21] De Wijsheid gaf het gebod; de Wil, de Kracht verlangde de vervulling ervan; de Liefde vond de weg om in de mens Jezus de voorwaarden te vervullen die noodzakelijk waren om de vroegere toestand van zaligheid voor alle schepselen terug te brengen. In het feit dat deze weg, die direct naar God leidt, nu geopend is, en in het feit dat deze weg door de Mensenzoon Jezus werd vervuld, die daardoor tot Godszoon werd, is de verlossing gelegen. Het sterven van Jezus is de bezegeling van de onvoorwaardelijke gehoorzaamheid. Het was niet noodzakelijk; maar omdat

de mensheid het met haar onbegrensde vrije wil door Lucifers invloed verlangde, onderwierp Jezus zich ook aan deze eis en stierf hij lichamenlijk.

[22] Het vervallen van de ene zonde in de andere brengt een steeds grotere hardheid van de ziel voort. Om die toestand uit te drukken, spreekt men van versteende harten. Hoe ver dat kan gaan, is onafzienbaar. De materie, de uiterlijke lust, groeit steeds meer, en vanzelfsprekend verdwijnt daarmee steeds meer het bewustzijn van een geestelijke wezenlijke kern van de ziel. Die verharding leidt uiteindelijk tot een dierlijke toestand, die enkel en alleen nog maar instandhouding en voortplanting kent, zonder innerlijke, geestelijke vrijheid. Verlossing uit zo'n toestand biedt alleen een zuiver geestelijke leer, die tot een zedelijk bewustzijn van de menselijke waardigheid leidt, en die leer werd gegeven in een niet mis te verstane beknoptheid en in de grootst mogelijke duidelijkheid. Het opvolgen ervan doet de ketenen van de materie springen, maakt de banden van de aardse genotzucht los en leidt tenslotte de materiële wensen en begeerten naar een toestand van zuiver gewaarworden, als het kennen van het kwaad, maar niet meer het ten uitvoer brengen van het kwaad, omdat het eigen ik steeds meer wegsmelt, terwijl dat ik (egoïsme) anders steeds meer uitgroeit. Hoe meer het verdwijnt, des te losser (minder hard) worden de boeien van de materie, om tenslotte niet meer als boeien gevoeld te worden.

[23] De boom van de zonde werd en kon dus alleen door Jezus gebroken worden, omdat hij in zichzelf de geest Gods omsloot, die reeds aan Adam het gebod had gegeven, zonder dat hij het uitvoerde.

[24] Nu zal men zeggen: maar waar ligt nu het bewijs dat het zo is, en dat de vroegere leraren niet hetzelfde volbrachten? Want wat hier gezegd is onttrekt zich aan het menselijk oog, is een innerlijk proces, waarover iemand anders dan Jezus Zelf niet kan berichten, terwijl het uiterlijke proces, het optreden van een voortreffelijk leraar en diens leven en goede leringen en ook sterven, al vaker is voorgekomen. Hoezo is de boom der zonden door Jezus nu werkelijk gebroken en door die andere leraren alleen het bladerdak doorbroken? Van het uiterlijke gevolg ervan in de wereld is niet veel te merken, want de zonde bloeit in de huidige tijd als nooit tevoren -en andere dan uiterlijke kentekenen kan de mensheid toch niet beoordelen!

[25] ja, dat lijkt op het eerste gezicht wel zo te zijn, maar bij nadere beschouwing toch niet!

[26] Iedereen die de innerlijke weg gaat, zal weldra gewaarworden hoe die in werkelijkheid is. De buitenkant zegt helemaal niets; want die is een holle noot. Wie de innerlijke weg niet wil gaan, is niet te overtuigen en hem kan evenmin een beeld van die weg gegeven worden, als het onmogelijk is om een blinde enig begrip van kleuren bij te brengen. Hier beslist het resultaat. De weg is er; betreed hem -en oordeel dan!

[27] Zonder Mij kan niemand tot de Vader komen, en zonder het geloof in Jezus heeft ook nog geen enkele wijze ooit het almachtige wezen Gods gevoeld als de Oerbron van alle liefde, die zich persoonlijk kan manifesteren. Alleen in Jezus wordt het onpersoonlijke persoonlijk, en de vereniging van deze twee in de menselijke

vorm maakt het naderen mogelijk van het schepsel tot de Schepper, het opgaan van de materie in de geest, het terugbrengen van de ontstane zondereeks opwaarts voorbij de scheidingswand van materie en geest, als punten die elkaar anders onmogelijk kunnen raken -en de brug is het leven van Jezus.

[28] Nu ontstaat dus de vraag: hoe ver konden vóór de dood van de Mensenzoon de gestorven zielen eigenlijk komen?

[29] Ze konden natuurlijk, al naargelang ze een gegeven leer volgden van de leraren die vroeger al zijn opgetreden, tot inzicht en ook tot zaligheid in zichzelf komen, maar natuurlijk niet tot het aanschouwen van de gepersonifieerde Godheid.

[30] Dat gebeurde in de tijd voor het eerst toen het lichaam van Jezus in het graf lag. Het puur aardse lichaam lag daar, terwijl de ziel met de inwonende geest Gods overging en zich daar aan allen toonde als Degene die Hij is en was.

[31] Dat kan hier alleen aangeduid worden. Later zal echter ook onthuld worden wat er precies is gebeurd.

[32] Met dit zich openbaren in de geestenwereld ontstond de bouw en de bevolking van het nieuwe Jeruzalem als de stad Gods, en die zal blijven bestaan in eeuwigheid. (GJE11-75)

Hilde uit Nederland schrijft

Beste Gerard,

Met veel belangstelling heb ik weer het Lorberbulletin gelezen. Maar in dit laatste nummer was het volgende mij niet duidelijk. (tekst hieronder in groen) Je schrijft : 'in werkelijkheid leven we in het joodse jaar 6048'. Je lijkt me de 4151 jaar, meegedeeld aan Jakob Lorber te vervangen of gelijk te stellen met 4026. De herkomst van dit jaartal is me niet duidelijk. Ik zou het fijn zijn daar een verklaring over te lezen.

Anders een warm dankjewel voor de interessante teksten in het bulletin!

Volgens het boek van de Jubileum zou de joodse kalender in 3760 v. Chr. begonnen zijn. En we zouden nu [in 2022] leven in het joodse jaar 5782. Maar in werkelijkheid leven we in het joodse jaar [volgens Jakob Lorber 4151 = 4026+2022] 6048. Adam is volgens Europees wereldjaar ontstaan [geschapen als 18-jarige man] in het jaar 4026 en hij werd verplaatst naar het land ELDA [dat is Bethlehem]. 'Kijk, deze Jezus van Nazareth, die volgens jullie tijdrekening geboren is in Bethlehem in het 4151 ste jaar na het ontstaan van Adam, en wel te middernacht op de zevende dag van de maand januari, is wat zijn uiterlijke geboorte betreft evenzeer een jood als jullie dat zijn!' [GJE8-86:3] Hilde

Antwoord

Dag Hilde, dank voor je bericht. Het JOODSE jaar 4151 komt overeen met het wereldse jaar (dus naar Europese berekening) en dat is 4026. De berekening gaat als volgt: In het Joodse jaar telt iedere maand 29 dagen, 12 uur en $793/1000$. Dit aantal van 29 dagen wordt verdeeld in 12 maanden, en dat levert een jaar op van **354 dagen**. Dit aantal creëert de ruimte tussen 354 en 365 dagen. Als je dit verder doorrekent kom je op 4026. In het Joodse jaar telt iedere maand 29 dagen, 12 uur en $793/1000$. Dit aantal van 29 dagen wordt verdeeld in 12 maanden, en dat levert een jaar op van **354 dagen**. Dit aantal creëert de ruimte tussen 354 en 365 dagen. Vandaar zo'n uitkomst. Overigens dank voor je oplettendheid. Hartelijke groet, Gerard

Paul uit Zwitserland schrijft:

Hallo, gegroet in God

Ik ben in het bezit van veel Lorber boeken en geschriften uit een legaat. Ik lees af en toe iets van Lorber etc., maar de collectie is zo uitgebreid dat ik er nooit aan toe kom om alles te lezen.

Ik denk dat het heel jammer zou zijn als alles ergens verkocht zou worden. Ik zou de boeken en geschriften gratis in goede handen geven als die persoon de collectie ook gratis ter beschikking zou stellen aan andere geïnteresseerden.

Misschien ken je iemand of ken je iemand in je omgeving? Ik wil u vragen om dit voorlopig anoniem te behandelen totdat er een waardig persoon is gevonden. Met vriendelijke groet van S.

P.

Antwoord

Beste Paul,

Een goed initiatief.

Vriendelijke groeten, G.

.....uit Duitsland

Hallo Gerard

Bedankt voor je uitstekende antwoord. Delen is belangrijk en zal ik ook doen. Ik heb al een korte post voorbereid, maar kijk eerst even naar jouw woorden. Ohah, dat de preken van de Heer zoveel inbreng hebben. Ik zal ze tot nu toe wel een beetje onderschat hebben met deze hoeveelheid nieuwe dingen voor ons leven.

Fijn dat je de klip hebt ontweken wat betreft het grote oordeel van de Heer over Dudde. Ik vermoed dat je daar een grote acceptatie van hebt, tot in de woorden van leven of vaderwoorden aan toe. Maar hier, in je prachtige serieuze lezing, is alles begrijpelijk. Voor mij zelfs met je eigen woorden, interpretaties en duidingen. Voor vreemden, nieuwkomers, zoekers zal het moeilijk zijn.

Daar dank ik je voor. Jij, beste vriend, hebt mij de preken van de Heer aanbevolen.

Antwoord

Beste Lorbervriend,

Jouw woorden voelen aan als balsem en zo zijn in het GROOT ook alle woorden van de Heer balsem voor ons in ieders hart. G

Johannes uit Duitsland schrijft: (redactioneel ingekort)

Beste Gerard,

"We leven nu (in 2022) in een tijd waarin de aarde werkelijk geen gebrek heeft aan verschrikkingen. De spiraal van onheil lijkt steeds sneller naar beneden te gaan. De klimaatcatastrofe, die in toenemende mate leidt tot extreme natuurverschijnselen

zoals verwoestende branden, droogtes en overstromingen, is lang niet het enige waardoor miljoenen mensen op de vlucht slaan en ontheemd raken. Daarnaast zijn er op dit moment pandemieën (verschillende coronamutanten) die de wereldeconomie ruïneren en, bovenop alle verschrikkingen, zijn er wrede oorlogen die in hun onmenselijke agressie niet stoppen bij de burgermaatschappij - integendeel.

De kloof tussen arm en rijk wordt steeds groter, de overmatige verspilling aan de ene kant en de ellende aan de andere kant worden steeds precairder. Overbevolking is ook een groot probleem. We hebben al bijna acht miljard mensen, van wie velen tot honger en uitzichtloosheid worden gedreven door oorlogen, wanbeheer en corruptie. Daarbij komen criminele activiteiten van de ergste soort. Drugscriminaliteit, seksueel geweld, beroving en moord zijn wereldwijd aan de orde van de dag. In één woord, deze aarde is wat deze aspecten betreft een hel geworden. En het ergste is: er lijkt geen verbetering in zicht voor deze negatieve ontwikkelingen." (Saskia Keune)

In Duitsland (2024) wordt het sprookje dat we een functionerende democratische rechtsstaat zijn nog steeds verspreid en soms geloofd. **Maar hoe wordt Duitsland op dit moment beschreven vanuit nationaal en internationaal perspectief?**

Duitsland bevindt zich in een soort horrorcombinatie van het verschrikkelijke Duitse tijdperk van 1933 tot 1945 en de twee meesterwerken die meer dan 70 jaar geleden werden gepubliceerd door de briljante visionairs van de toekomst Aldous Huxley "Brave New World" en George Orwell "1984".

Duitsland heeft zichzelf nu ontmaskerd in de coronavirus pandemie sinds 2020 en laat zijn ware kleuren, zijn lelijke gezicht zien. De coronavirus pandemie heeft ervoor gezorgd dat ten minste de gemiddelde persoon in Duitsland zich nu realiseert, of zou kunnen realiseren, **wat Duitsland eigenlijk is - althans voor het grootste deel of gedeeltelijk:**

Laten we ons er echter van bewust zijn dat de omstandigheden in de meeste landen over de hele wereld nog slechter zijn dan in Duitsland en dat we al lange tijd in apocalyptische tijden leven en waarschijnlijk nog maar een paar jaar de tijd hebben.

Maar laten we ons er ook van bewust zijn dat er in Duitsland ook miljoenen mensen zijn die zich resoluut en moedig inzetten om anderen te helpen en te werken aan vreedzame coëxistentie, en het zijn deze mensen - die warmte brengen in ons land – die ons moed geven. Naar mijn mening is **het einde van deze eindtijdfase met de overgang naar het 1000-jarige vrederijk**, gebaseerd op de Nieuwe Openbaring (Lorber, Mayerhofer, Engel), als volgt:

1.

Als we uitgaan van Jezus' uitspraken "as near 2000 years", die Jezus deed op de leeftijd van ca. 30/31 jaar en opvallend vaak herhaald en dit letterlijk nemen en uitgaan van een geboorte van Jezus in de periode van ca. 6 tot 8 v.Chr. (zoals veel NO-vrienden doen), dan zou deze eindtijd rond 2024/2025 moeten eindigen.

2.

Als men weer uitgaat van Jezus' uitspraken dat alles afhangt van de omstandigheden/indicatoren en dat concrete voorspellingen met data een oordeel zouden zijn, dan kan alles ook nog uitgesteld worden. [Zie ook He 1.071.1.]

3.

Als we uitgaan van Jezus' uitspraken " die nu zo dicht mogelijk bij 2000 jaar" aankoen, die Jezus deed op de leeftijd van ongeveer 30/31 jaar en opmerkelijk vaak herhaalde, en dit letterlijk nemen en accepteren dat Jezus werd geboren in de periode van nul (d.w.z. volgens onze kalender), dan zouden deze eindtijden op zijn laatst in de jaren 2030 moeten eindigen.

We moeten ons er altijd van bewust zijn dat Jezus zal komen **als een dief in de nacht** (dat de dag van de Heer zal komen als een dief in de nacht).

[RB 2.210.7] ... De Schrift zegt: 'Maar in die dagen zullen vele valse profeten opstaan en tekenen doen, zeggende: Zie, hier is Christus, of daar is Hij! Want de komst van de Mensenzoon zal zijn als de bliksem, die gaat van het Oosten naar het Westem. De komst van de Heer zal ook zijn als de komst van **een dief in de nacht**.

[HiG 3.49.04.06.11] [Maar deze tijd is nu als de dageraad van die dag, die komen zal ofwel voor de redding van de rechtvaardigen en voor allen die een zachtmoedig en goed hart hebben en hun broeders en zusters liefhebben in Mijn Naam; maar deze dag zal ook komen als een dief over allen die Mij niet respecteren en een hard en trots hart hebben en zichzelf beter en meer gerespecteerd achten dan hun broeders in wat en vanwege wat dan ook. Een veelheid aan zogenaamde "roosterpogingen" voor deze eindtijd zou hier nu opgesomd kunnen worden (zie diverse pogingen van NO vrienden en "profeten", "zieners", etc.). De "B E S T E (!)" voor het einde van deze eindtijdfase zijn hier de uitspraken van Jezus die het einde van deze eindtijdfase beschrijven in direct verband met de overgang naar het 1000-jarige vrederijk (zie in uitgebreide vorm de vier soorten reinigingsvuren samen met de overgang naar het 1000-jarige vrederijk - GEJ 8.185-187), d.w.z. de volgende drie passages (de tekstuele context is hier bepalend!):

[GGJ 8.186:06] Als zulke activiteiten en gebeurtenissen eenmaal **hun hoogste punt** hebben bereikt door de kracht van het vuur, zal de lucht van de aarde op zulke punten te krachtig worden gevuld **met brandbare ethertypen, die dan spoedig her en der zullen ontbranden en zulke steden en gebieden in puin en as zullen veranderen, samen met veel van hun inwoners** [Noot: Volgens Wilfried Schlätz is dit de "vijand uit de lucht", een door onszelf veroorzaakte verbranding van industriële agglomeraties door het vrijkomen van brandbare etherische soorten (natuurgeesten), die nog geen natuurwetenschapper kent! Met andere woorden, plaatselijke branden veroorzaakt door de industriële mens zelf!

Opmerking: Het is bekend dat de "vijand uit de lucht" door NO- vrienden verschillend wordt geïnterpreteerd]; en dit zal dan waarschijnlijk ook een grote en effectieve zuivering zijn. Maar wat het vuur dat op deze manier wordt veroorzaakt niet zal bereiken, zullen **andere grote aardstormen van alle soorten** bereiken waar het begrijpelijkerwijs nodig zal zijn; want niets zal zonder noodzaak worden verbrand en vernietigd. **Daardoor zal de lucht op aarde dan ook bevrijd worden van haar kwade dampen en natuurgeesten, wat een zegenrijke invloed zal hebben op alle andere schepselen op aarde** en wat ook de natuurlijke gezondheid van de mensen ten goede zal komen, doordat al die vele kwaadaardige lichamelijke ziekten zullen ophouden te bestaan en de mensen een gezonde, krachtige en hoge leeftijd zullen kunnen bereiken.

Omdat de aldus **gelouterde mensen in Mijn licht zullen staan en voor altijd de geboden van de liefde van binnenuit en waarachtig in acht zullen nemen**, zal het aardse grondbezit ook zo verdeeld zijn onder de mensen, dat iedereen zoveel zal hebben dat hij met de juiste vlijt nooit nood zal hoeven te lijden. De voorgangers van de gemeenten en ook de koningen zullen geheel en al Mijn wil en licht volgen en ervoor zorgen dat er in een land nooit enig gebrek bij een volk zal ontstaan. **En ikzelf zal nu eens hier en dan weer daar de mensen bezoeken en hen sterken en oprichten**, daar waar de mensen een zeer sterk verlangen naar Mij en de meeste liefde voor Mij zullen hebben. (GJE8-186:7,8)

Johannes

In het volgende meinumnummer te verwachten:

Eusebius en de Nieuwe Openbaring op dezelfde lijn
door Jan Vreeman

In de volgende uitgave: weer iets goeds om te delen met elkaar!

Je kunt je gewaardeerde bijdrage storten op onderstaand rekeningnummer:

JLBI Gerard   Nordhorn
Volksbank   BLZ 280 699 56
Banknummer   101 840 2300
IBAN   DE 83 280 699 56 101 840 2300
SWIFT-BIC   GENODEF1NEV

Stand Bank-Credit.....	op 15 maart	2024	+	1079,20	€
Vertalingkosten Internationaal.	op 15 april	2024	-	100,00	€
Bankkosten	op 31 maart	2024	-	5,95	€
Stand Bankcredit	op 15 april	2024	+	973,25	€